

Krzysztof Szamałek, Urszula Narożna-Szamałek

Łachmirowice, gm. Kruszwica, woj.
bydgoskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 20, 66

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LACHANROWICE, gm. Kruszewica
w . bydgoskie
Stanowisko 3

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Wielkopolski
w Poznaniu

Badania prowadzi dr Krzysztof Szamałek i mgr Urszula Narożna-Szamałek. Finansował WKZ w Bydgoszczy i IHKM PAN. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej /okres halstański C/, osada ludności kultury przeworskiej /późny okres lateński/.

Założono śladem kolejnych wykopów o łącznej powierzchni 3,5 ara, przy średniej miąższości nawarstwień kulturowych do 1 m. Badania skoncentrowano w północno-zachodniej części stanowiska, w której w latach 1958 i 1985 natrafiono na groby szkieletowe i ciałopalne ze schyłku epoki brązu i okresu halstańskiego. Odkryto następujących 11 grobów, które z reguły płytko zagłębione /0,25-0,50 m/ zostały niemal całkowicie zniszczone przez późniejsze osadnictwo oraz współczesną głęboką orkę. Były to groby ciałopalne, najprawdopodobniej jamowe, nie natrafiono zaś na dalsze groby szkieletowe. Odślonięto natomiast wiele kamieni polnych układających się w skupiska, stanowiących pozostałość zniszczonych obstaw grobowych. Ich układ zdaje się wskazywać na dość równomierne rozmieszczenie grobów w obrębie tej części wzniesienia. Wyposażenie grobów stanowiły przede wszystkim naczynia gliniane: wazy, misy, garnki, lejowate, czerpaki. W jednym z grobów natrafiono ponadto wśród przepalonych kości na otwartą bransoletę z brązu oraz łańcuszek brązowy stanowiący część wiązanej kolczyka. Zmarłemu włożono do grobu również szczerbę zwierzęcą /konia?/, spoczywającą na odwróconej do góry dnem wazie z wybitym w dnie otworem. W świetle analizy stylistycznej zabytków groby odkryte w tym sezonie można datować na okres halstański C.

W okresie późnolateńskim na cmentarzysko ludności kultury łużyckiej nawarstwiła się drewniana zabudowa osady ludności kultury przeworskiej. Wyraźne ślady w postaci ciemnych krzyżujących się smug, tworzących czworokątne zarysy chał odkryto w kilku wykopach. Niektóre z nich przecinały wcześniejsze groby. Jednym z ciekawszych osobnoznionych znalezisk jest skupisko ceramiki wiązanej się z kulturą grobów podkłoszowych, pochodzące z okresu przerwy w użytkowaniu wzniesienia przypadającej na wczesny i środkowy okres lateński. Drugim interesującym znaleziskiem jest pochówek zwierzęcy /krowy?/, wyposażony w duże naczynie, które możemy łączyć z kulturą amfor kulistych.

LASOTKI, gm. Brudzeń Duży
woj. płockie
Stanowisko 4 - zwirownie

patrz
wczesne średniowiecze

ŁÓDŹ
ul. Chocianowicka 65
Stanowisko 2a

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzi mgr Mieczysław Giera, Finansował WKZ w Łodzi, Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z okresu halstańskiego.

Podczas badań poszukiwawczych zasięgu osady wczesnośredniowiecznej w Łodzi, przy ul. Chocianowickiej, natrafiono przypadkowo na obiekty osadnicze kultury łużyckiej z okresu halstańskiego. W małym wykopie o wym. 5 x 10 m uchwycono aż 14 jam osadniczych, które w rzucie płaskim przypominały nieregularne koła o średnicy ok. 1 m i głębokości dochodzącej do 60 cm od powierzchni ziemi. Obiekty te zawierały brunatnoszarą ziemię, w której odnaleziono ułamki naczyń glinianych i fragmenty polepy glinianej. Niektóre z grudek polepy posiadały wyraźne negatywne odbicie konstrukcji słupowych. Materiał zabytkowy potwierdza znaczne zagęszczenie osadnictwa kultury łużyckiej w tym rejonie Polski środkowej.

Dalszych badań nie przewiduje się.

ŁOSOSNA
woj. białostockie

patrz
wczesne średniowiecze

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu